

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

261. An derogatio in amplissima forma privilegiorum Societatis IESV, & nostræ Religionis valeat, & præjudicet, si non fuerit dictis Religionibus intimata, & insinuata? Et quinam sunt, qui possunt uti ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

RESOL. CCLX.

An Regulares aliarum Religionum possint vti privilegiis Societatis Iesu, que conceduntur assignandis tantum à P. Generali?

Et an Regulares virtute suorum privilegiorum possint dispensare cum secularibus ad petendum debitum, si à suis Superioribus ad hoc minime deputati fuerint? Ex p. 5. tr. 1. 3. & Misc. 1. Ref. 46.

§. 1. AD hunc casum satis quidem practicabilem, sic respondet Cœlestinus in compend. Theol. mor. tr. 8. c. 15. Quæres secundò, an attento quòd Religiosi Societatis IESU non possunt vti gratis; & facultatibus directè, aut indirectè per viam communicationis ipsi concessis, nisi à Præposito Generali, aut ab aliis per ipsum communicentur, pro vt concessit illis Greg. XIII. possint Religiosi aliarum Religionum vti illis privilegiis directè, aut indirectè sibi per communicationem concessis, sine eo, quòd ipsi à suis Præpositis Generalibus, aut ab aliis nomine ipsorum communicentur: Respondeo quòd sic. Nam Greg. X. V. Crucigeris, aut Religiosi Clericorum ministrantium infirmis communicationem privilegiorum Societatis concessit, sine eo quòd illarum Religionum professores à suis Generalibus ea mendicarent. Præterea dicta privilegia fuerunt illis communicata absolute; & nobis etiam absolute, ac si fuissent nostra, conceduntur, nec per communicationem imponuntur restrictiones, & limitationes, quæ ab aliis Ordinibus propter eorum peculiare regimen à Sede Apostolica fuerunt impositæ, cuiusmodi restrictus est usus privilegiorum in Societate, quòd scilicet non possit fortiri effectum, nisi provt à Generalibus fuerit dispensatus, à quo pendet tota ipsius Societatis gubernatio, etiam quoad pecuniaria, quæ ab aliarum Religionibus Præpositis Generalibus non exequentur, huc inferri. Et hæc omnia docet Cœlestinus ubi supra. Vnde licet ego olim in 3. p. tr. 2. ref. 14. docuerim Confessarios Regulares non posse dispensare cum secularibus ad petendum debitum, si à suis Superioribus ad hoc minime deputati fuerint, puto nunc tamen cum Cœlestino affirmatiuam sententiam non esse improbabilem,

RESOL. CCLXI.

An derogatio in amplissima forma privilegiorum Societatis Iesu, & nostræ Religionis valeat, & præiudicet si non fuerit dictis Religionibus intimata, & insinuata? Et quinam sint, qui possunt vti privilegio Clem. VII. concessio Clericis S. Sylvestri de Vrbe, alias vocantur Theatini, Ascendo saltem sex, aut septem Psalmos assignatos à Præposito cum septem Pater noster, & bis Symbolum Apostolicum loco Horarum Canonicarum? Ex p. 3. tr. 2. Ref. 68.

§. 1. R Espondeo negatiuè, quia privilegium, in cuius reuocatione requiritur certa forma, non dicitur reuocatum, ea non seruata. Sed Gregorius XIII. concessit religioni Societatis Iesu, vt nulla derogatio sub qualibet amplissima forma præiudicet privilegiis dictæ Societatis concessis, si non fuerit intimata, & dictis Patribus insinuata; ergo, &c. Et ita hæc sententiam docet Flavius Cherubinus in compen. Bullarum tom. 2. constit. 1. Greg. XIII. schol. 2. & ante illum M. Antonius de Amatis decis. 17. per totam, vbi refert ita decisum fuisse à Rota Prouinciæ Marchiæ, & refert verba privilegij Greg. XV.

2. Nota tamen hoc privilegio gaudere etiam non

stram Religionem per ea, quæ adducit Peregrinus in comp. nostrorum prin. p. 2. tit. confirmatio privilegiorum, §. 4. in scholio. Vbi sic ait. Nostra Congregatio gaudet omnibus, & singulis privilegiis concessis, & concedendis Societati Iesu, vt patet infra tr. prin. §. 3. & non solum ad instar, sed æquè principaliter, vt patet ex alio privilegio Greg. XIII. nostræ Religionis concessio, quod est in principio primæ partis compendij nostrorum privilegiorum, §. L. Ergo quando privilegia sunt ei confirmata ex certa scientia, sunt etiam nobis confirmata æquè principaliter: quia confirmatio privilegiorum est noua gratia, & nouum privilegium, vt docet Suarez de legibus lib. 8. c. 19. à n. 8. vsque ad finem capituli, sed præcipuè n. 10. facit ad casum nostrum. Hæc omnia Peregrinus. Dicendum est igitur non valere derogationem privilegiorum Societatis Iesu, & nostræ Religionis, si non fuerit nobis intimata, & insinuata, quia ita disposuit Gregorius XIII.

3. Non definam etiam hic adnotare privilegium concessum nostræ Religionis, quod adducit Hieron. Rodricus in compend. 99. Regul. resol. 20. n. 6. vbi sic asserit. Item Fratres Minores prædicationi verbi Dei, & audientie Confessionum, vel etiam sacre Theologiæ, & sacrorum Canonum lectioni, ac studio insistentes, possunt vti alio privilegio Clem. VII. concessio Clericis Sancti Syluestri de Vrbe, alias vocantur Theatini, dicendo saltem sex, aut septem Psalmos assignandos à Præposito, cum septem Pater noster, & bis Symbolum Apostolorum, loco Horarum Canonicarum. Ita Rodriquez. Et hoc est maximum privilegiu in quo etiam apparet contra aliquos, nostram Religionem fuisse institutam ad salutem animarum, & cum exercitiis studiorum, vt patet ex verbis Pontificis, privilegium supradictum concedentis in primordiis dictæ Religionis.

RESOL. CCLXII.

An derogatio in amplissima forma Privilegiorum Societatis Iesu præiudicet, si non fuerit ei insinuata, & intimata?

Sed difficultas est, an valide possit Pontifex privilegia Societatis Iesu reuocare non seruata forma, quæ ex Bulla Greg. XIII. in reuocatione requiritur: Ex p. 7. tr. 10. & Misc. 1. Ref. 29.

§. 1. O Lim negatiuam sententiam docui, quam nouissimè, me citato tenet etiam Pater Amicus, vir insignis literaturæ; tom. 5. de inst. d. 9. sect. 10. n. 148. vbi sic asserit: Quid si privilegium sit concessum sub expressa forma vt non censetur reuocatum, nisi eius reuocatio legitime intimetur privilegiario? cuiusmodi est privilegium à Gregorio XIII. nostræ Societati concessum, vt legere est in ipsius Bulla, quæ incipit, Equum reputamus. In qua occasione privilegij eligendi Conservatorem qui Societatis privilegia, indulta, & iura omnia à Pontificibus concessa, contra impugnatores, & molestatores defendat, nouum hoc privilegium illi concedit, vt nullius indulti, aut privilegij reuocatio Societatis iuribus præiudicet, nisi sit illi, per trinas distinctas literas eundem tenorem continentibus similiter distinctis vicibus intimata, & insinuata, vti hæc Bullam intelligunt, & explicant Antonius de Amatis, Flavius Cherubinus apud Dianam tr. 2. de reg. ref. 68. & Diana ipse ibi. An inquam talis privilegij reuocatio sine hac trina intimatione sit valida?

2. Negant citati Authores cum Diana esse validam, atque ita decisum fuisse in Rota Prouinciæ Marchiæ, refert Ant de Amatis. Ratio qua isti Authores nituntur, est, quia non censetur reuocatum privilegium, non seruata forma, quæ in eius reuocatione requiritur. Cum igitur per cit. Bull. Greg. XIII. nulla deroga-

* Quæ hic est Ref. antecedens, & infra in Ref. 268. §. Nec obstat, & in Ref. 271. à §. Accidit, & in tom. 1. tr. 2. ex lata d. trina Refol. 20. §. Obicitur, & in Ref. 23. §. Ut per totu, & melius in to. 9. tit. 7. ex